

Nr 44.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 30 juni 1943 (nr 449) angående dyrtidstillägg åt vissa ersättningstagare enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, m. m., såvitt propositionen hänvisats till lagutskott.

Genom en den 8 maj 1948 dagtecknad proposition, nr 237, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden, föreslagit riksdagen att

dels antaga vid propositionen fogade förslag till

- 1) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 30 juni 1943 (nr 449) angående dyrtidstillägg åt vissa ersättningstagare enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, m. m., samt
- 2) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 19 maj 1944 (nr 237) angående dyrtidstillägg åt vissa livräntetagare enligt förordningen den 11 juni 1918 (nr 375) angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall, m. m.;

dels ock medgiva att Kungl. Maj:t åt personer, som i anledning av olycksfall eller sjukdom, som inträffat efter 1941 års ingång, äro berättigade till sjukpenning eller livränta enligt förordningen om olycksfalls- och yrkessjukdomsersättning åt tvångsarbetare m. fl. eller förordningen om olycksfalls- och yrkessjukdomsersättning åt fångar m. fl., må för tiden från och med den 1 januari till och med den 31 december 1949 bevilja sådan dyrtidskompensation, att beloppen av nämnda förmåner uppgå till vad som skulle hava utgått, därest den i förordningarna fastställda maximigränsen för inkomst — 1 764 kronor — höjts med 40 procent.

Propositionen har, såvitt angår det föreslagna medgivandet för Kungl. Maj:t att åt vissa personer bevilja dyrtidskompensation, hänvisats till statsutskottet. I övrigt har propositionen hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet.

De vid propositionen fogade författningsförslagen äro av följande lydelse:

1) Förslag

till

Förordning

om fortsatt giltighet av förordningen den 30 juni 1943 (nr 449) angående dyrtidstillägg åt vissa ersättningstagare enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, m. m.

Häri genom förordnas, att förordningen den 30 juni 1943 angående dyrtidstillägg åt vissa ersättningstagare enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, m. m., vilken förordning gäller till och med den 31 december 1948¹, skall äga fortsatt giltighet till och med den 31 december 1949.

2) Förslag

till

Förordning

om fortsatt giltighet av förordningen den 19 maj 1944 (nr 237) angående dyrtidstillägg åt vissa livräntetagare enligt förordningen den 11 juni 1918 (nr 375) angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall, m. m.

Häri genom förordnas, att förordningen den 19 maj 1944 angående dyrtidstillägg åt vissa livräntetagare enligt förordningen den 11 juni 1918 (nr 375) angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall, m. m., vilken förstnämnda förordning gäller till och med den 31 december 1948², skall äga fortsatt giltighet till och med den 31 december 1949.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för författningsförslagen, får utskottet hänvisa till propositionen.

Utskottet. Ersättningar enligt olycksfallsförsäkringslagen grunda sig på försäkringsavgifter, som arbetsgivarna betala. De förbättringar, som vid olika tillfällen genomförts i olycksfallsförsäkringslagen, ha därför icke kunnat göras tillämpliga på tidigare olycksfall. Under förarbetena till de ändringar i olycksfallsförsäkringslagen, som genomfördes år 1946, väcktes

¹ Se SFS 1947: 108.

² Se SFS 1947: 109.

fråga om möjligheten att åstadkomma skälig kompensation åt livräntetagare, som till följd av tidigare maximeringsregler eller eljest oförmånligare ersättningsgrunder kommit i avsevärt sämre ställning än de vid tillämpning av senare bestämmelser skolat intaga. I förevarande proposition har departementschefen uppgivit, att denna fråga kommer att bli föremål för övervägande vid socialvårdskommitténs fortsatta utredning rörande revision av olycksfallsförsäkringslagstiftningen. Utskottet vill understryka angelägenheten av att förslag till frågans lösning snarast förelägges riksdagen. Många av de livräntetagare, varom här är fråga, befinna sig i en ekonomiskt ytterst bekymmersam situation.

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot de genom propositionen framlagda författningsförslagen och får därför hemställa,

att riksdagen måtte antaga de genom förevarande proposition framlagda förslagen till

1) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 30 juni 1943 (nr 449) angående dyrtidstillägg åt vissa ersättningstagare enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, m. m., samt

2) förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 19 maj 1944 (nr 237) angående dyrtidstillägg åt vissa livräntetagare enligt förordningen den 11 juni 1918 (nr 375) angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall, m. m.

Stockholm den 8 juni 1948.

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN.

Vid ärendets behandling ha närvarit

från första kammaren: herrar Norman, Forslund, Wistrand, Löfvander, Björkman, Uhlén, Nerman och fru Flood;

från andra kammaren: herrar Olovson i Västerås, Hagård, Hellbacken, Johnsson i Kastanjegården*, Carlsson i Bakeröd, Andersson i Eskilstuna, Lundberg och Andersson i Alfredshem.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.